03/07/2020

Ο δίσκος της Φαιστού

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στις 3 Ιουλίου του 1908 ο Ιταλός αρχαιολόγος Λουΐτζι Περνιέ φέρνει στο φως τον δίσκο της Φαιστού σε ένα υπόγειο του Μινωικού παλατιού, στη νότια Κρήτη.

Η χρονολόγηση του, δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με ακρίβεια, αλλά πιστεύεται πως ανήκει στη Μεσομινωική ΙΙΒ περίοδο (17ος αιώνας π.Χ). Η διάμετρος του είναι 16 εκ. και το πάχος του 2.1 εκ. Η μυστηριώδης επιγραφή του αποτελείται από 242 σημεία γραφής, 123 στην πλευρά Α και 119 στην πλευρά Β, σε σπειροειδή διάταξη. Τα 45 διαφορετικά σημεία γραφής τυπώθηκαν στον πηλό και μετά Ο Δίσκος της Φαιστού ψήθηκε στη φωτιά. Πρόκειται για πιθανότατα Κρητική συλλαβική γραφή, της οποίας το κείμενο (γλώσσα), παρά τις αναρίθμητες προσπάθειες που έχουν γίνει για την αποκρυπτογράφησή του και την μέτρηση τελείως διαφορετικών μεθόδων, παραμένει άγνωστο. Οι ερευνητές καταλήγουν σε εντελώς διαφορετικά συμπεράσματα για τον σκοπό, το περιεχόμενο και τους δημιουργούς του.

Στις δύο πλευρές του έχουν αποτυπωθεί σύμβολα σε μία σειρά, που ακολουθεί σπειροειδή διάταξη, ξεκινώντας από την περιφέρεια και καταλήγοντας στο κέντρο. Διακρίνονται 45 σύμβολα που επαναλαμβάνονται και ομαδοποιούνται σχηματίζοντας λέξεις, οι οποίες χωρίζονται με κάθετες εγχάρακτες γραμμές. Η αποτύπωσή τους έγινε με σφραγίδες, όταν ο πηλός ήταν ακόμη νωπός και για το λόγο αυτό ο δίσκος θεωρείται το παλαιότερο γνωστό δείγμα τυπογραφίας. Μέχρι σήμερα έχουν προταθεί διάφορες αποκρυπτογραφήσεις του κειμένου, καμμία όμως

δεν είναι απόλυτα πειστική. Η επικρατέστερη άποψη της σύγχρονης έρευνας είναι, ότι ίσως αποδίδει κάποιο θρησκευτικό κείμενο ή ύμνο. Αξιοσημείωτο είναι, ότι ορισμένα σύμβολα της ίδιας γραφής σώζονται και σε ένα πέλεκυ από το Αρκαλοχώρι.